

Voda - nacionalno blago

Autor Administrator

Neprihvatljivost predloženih izmjena zakona o vodama

Izjava komisije“Justitia et pax“ Hrvatske biskupske konferencije

...Predložene izmjene ne podržavamo jer otvaraju vrata privatizaciji i poskupljenju usluga... Trgovaèko društvo ne može i neæe braniti niti obraniti javni interes u sektoru voda. Cilj trgovaeòkog društva je profit, a ne obrana javnog interesa...No, pouèeni vještinom zlorabom i lakoæom ishitrenih promjena zakona, kao i u nedostatku adekvatne strategije, ni te stavke u zakonu ne ostaju nedodirljive pojedinim interesnim skupinama... (potraži na ovim stranicama tekst: Èudesna voda)

"Zabrinutost zbog zakona o vodama" bio je razlog i naslov izjave Komisija "Iustitia et pax" HBK od 23. rujna 2009. godine. Naime, tada je Vlada iznenada iz zakonodavnog postupka povukla nacrte zakona o vodama i o financiranju vodnoga gospodarstva koji su veæ bili prošli drugo èitanje u Hrvatskom saboru. Novoimenovano povjerenstvo samo je za nekoliko dana izradilo posve nove nacrte.

U toj smo izjavi naveli razloge zabrinutosti. Zakoni su u meðuvremenu doneseni. Sada, godinu dana poslije, Vlada predlaže nove izmjene zakona o vodama. Zapravo se predlaže preustroj javne ustanove Hrvatskih voda u trgovaeòko društvo. I ovaj put naèin donošenja i sam sadržaj poveæavaju zabrinutost za to najvažnije hrvatsko nacionalno blago (Naše temeljne postavke s obzirom na odnos prema vodi kao javnom dobru iznijeli smo, među ostalim, u naše dvije izjave objavljene u knjizi "U Službi pravde i mira", Zagreb, 2009.: Prava i dužnosti prema vodi i moru, str. 153 – 164; Zabrinutost zbog zakona o vodama, str. 201 – 205).

Predložene izmjene ne podržavamo jer otvaraju vrata privatizaciji i poskupljenju usluga. No, to ne znaèi da Hrvatske vode kao javno poduzeæe mora izvršiti stanovite promjene. To smo naglašavali tijekom izrade Strategije gospodarenja vodama. Zaciјelo je tadašnji otpor određenih lobija da se provede nužni preustroj jedan od razloga da ono što danas imamo kao Strategiju nije strategija koja bi odražavala jasan društveno-politièki konsenzus s obzirom na to veliko nacionalno dobro i jasne mehanizme zaštite od bilo kakvog ugrožavanja njegova opæedruštvenoga karaktera javnog dobra univerzalne namjene i nacionalnog strateškoga interesa. U nedostatku takve strategije pojedini su lobiji mogli krojiti i provoditi planove i programe sukladno vlastitim interesima. Jednako tako je bilo moguæe ishitreno donošenje novih zakona, poput najnovijega koji se nalazi na klupama narodnih zastupnika u Hrvatskom saboru, koji zbog neadekvatnih interdisciplinarnih studija teško mogu biti kvalitetni. Oni mogu samo pobuðivati nepovjerenje s prepostavkama da se radi o borbi veæ postojeæih i nekih novih interesnih skupina za prevlast nad onim što ne može biti nièije vlasništvo.

-Osim posve neadekvatnog načina predlaganja promjena zakona, obzirom na smjernice Okvirne direktive Europske unije o vodama, nejasni su motivi i problematični sadržaji predloženih promjena:

-- Trgovačko društvo ne može i neće braniti niti obraniti javni interes u sektoru voda. Cilj trgovačkog društva je profit, a ne obrana javnog interesa.

-- Korisnici usluga – a to su svi hrvatski građani – neminovno će morati plaćati više nego sada, jer će trebati pokriti porez za usluge posredstvom trgovačkog društva.

-- Trgovačko društvo po svojoj naravi lakoće je privatizirati nego javnu ustanovu, što su Hrvatske vode danas. Isti je položaj i opasnost za tvrtke koje upravljaju lokalnim sustavima vodovoda i odvodnje, ali što dodušće postojeći zakon isključuje kao mogućnost. No, poučeni vještinom zlorabu i lakoćom ishitrenih promjena zakona, kao i u nedostatku adekvatne strategije, ni te stavke u zakonu ne ostaju nedodirljive pojedinim interesnim skupinama.

Uostalom, izgleda da se takvim intencijama odšaratorično vrata medijskim najavama da bi i Crkva uzela svoj paket dionica za namirivanje državnih dugova za nepovrativa crkvena dobra. Na takvo što Crkva zacijelo ne bi nikada pristala jer bi time kompromitirala temeljne etičke vrijednosti i stavke socijalnoga nauka Crkve o javnom dobru univerzalne namjene.

- Osim toga, najavljeni preustroj Hrvatskih voda ne jamči bolju zaštitu vodnog dobra. Tako, primjerice, nema govora ni u postojećem zakonu ni u predloženim promjenama odluke o socijalnom rangiranju cijena vode što bi imalo dvojake učinke: s jedne strane, jamčilo bi siromašnijim slojevima naših građana pristupačnu cijenu za opskrbu životno neophodnim količinama vode; s druge pak strane, taj bi mehanizam stimulirao odgovorniju potrošnju svih, a time i povećanje svijesti odgovornosti u svim segmentima potrošnje, zaštite i očuvanja tog životnoga elementa. Raditi nam je sve do razine stava strahoposlovovanja pred vodom, tim životnim Božjim darom. Nipoštar se ne može nadati niti očekivati da će neko trgovačko društvo učinkovito provoditi mјere svekolike zaštite i svijesti odgovornosti.

Stoga apeliramo na narodne zastupnike da predložene promjene ne usvoje, već da traže od predlagatelja da u ovom i svim drugim oblicima promjena legislative u sektoru voda u te procese uključi predstavnike svih relevantnih struka, te da sve bude "on line", dostupno svim zainteresiranim stranama i građanima. Takav proces je, uostalom, u skladu i s Okvirnom direktivom Europske unije o vodama. No, više od toga, vode su javno (nacionalno) dobro, kao i vodna infrastruktura - a posebno komunalna. Stoga se to ne može prodavati, otuđivati niti može biti sredstvom stvaranja profita trgovačkih društava. To znači da političari i državne institucije nisu ovlašteni trgovati javnim dobrom ili ga otuđiti jer ih za to nitko nije ovlastio. To im je pravo Ustavom uskraćeno. Oni prema Ustavu moraju održavati to dobro i njime upravljati na dobrobit svih građana, kojima javno dobro pripada.

Apeliramo na sve struènjake koji su se u zaeuđujućoj mjeri dali uškrati, ili koji se zbog raznih razloga ne usuđuju oglasiti u javnosti, da udruže svoje znanje i daju svoj doprinos u obrani tog, gotovo posljednjeg "obiteljskoga srebra" svima zajedničke domovine Hrvatske. Od predlagatelja pak tražimo da ih angažira u tom procesu, ali ne tek pro forma. Osim toga, neophodno je institucionalno osnažiti banatu struku i oslobođiti prostor njezina struènog i savjesnog djelovanja.

Posebno apeliramo na sve renomirane znanstvene ustanove i udruženja u Republici Hrvatskoj da svojim znanjem i autoritetom dadu svoj doprinos u ovoj prevažnoj tematiki. Naše ukljuèivanje u javnu raspravu o vodama proizlazi iskljuèivo iz socijalnog nauka Crkve èiji je integralni dio zalaganje, zaštita i promocija opæeg dobra, a voda je nedvojbeno dio opæeg dobra i ne može se promatrati iskljuèivo kroz tržišne kategorije.

U Zagrebu, 9. veljaèe 2011.

Mons. Vlado Košiæ, biskup sisaèki

Predsjednik Komisije HBK "Iustitia et pax"